

Kalmár János

Bizonyságtáblás ŪR-ŪSŌK

„Ideje lenne átértékelnünk mindent, amit eddig tényként fogadtunk el.”
Az univerzum küldöttei többször is ellátogattak már bolygónkra a rajta lévő élet kialakulása óta. Egyiptomban, Magyarországon, Görögországban és számos más országban ennek nyomait kutatva, a bizonyítékok láttán teljesen új megvilágításba kerülnek a dolgok a történelem előtti időköt illetően. A kutatások során számtalan bizonyítékot fedeztek fel a relikviákon és a hieroglif írásokban, melyekből rendkívül érdekes következtetések vonhatók le. Ezek szerint Isten valaha ūr-ūsöket küldött, hogy telepítsék be a lakható bolygókat, így köztük a Földet is. Ellátta őket úgynevezett bizonyságtáblával, mégpedig kettővel, melyből az első „kötábla” Isten törvényeit, míg a második az ūrutazással kapcsolatos információkat tartalmazta.

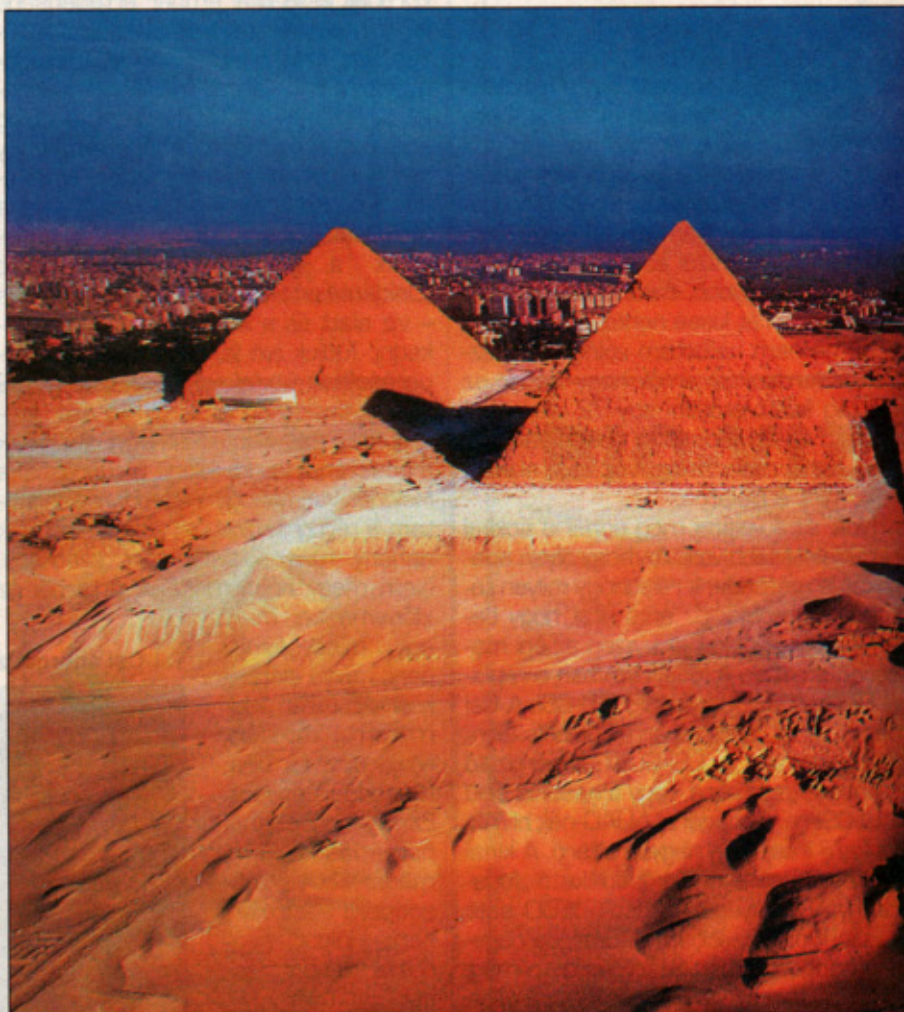
A mikor az első ūr-ūs a Földre érkezett, megépíttette a Nagy-piramist, melynek felületét fehér márvánnyal borítottatta be, és Isten parancsait vésette rá, hogy mindenki számára hozzáférhető legyen. Ezt a korabeli leírásokban gúlafali írásoknak nevezték. Hét ūr-ūs érkezett napjainkig, akik ilyen bizonyságtáblával, vagyis Isten engedélyével jöttek a Földre. Feladatuk volt a Földön élő emberek tanítása, hogy spirituálisan fejlettebbekké váljanak, és majdan az univerzum egyenrangú tagjai lehessenek. Vol-

tak azonban olyan ūr-ūsök is – szám szerint kilenc –, akik engedély nélkül hagyták el napjukat, ami azért volt baj, mert Isten megtiltotta a bizonyságtábla nélküli ūrutazást számukra.

Három gúlafali írás létezett: az erdélyi, az egyiptomi és a római. Az egyiptomiak a nagyobb gúlafalakat mer-nek nevezték, aminek az értelme mu-ír = anyairás, azaz ūr-ūs írása volt. A sírhe-lyekben lévő hieroglifírásokat pedig marstaba-nak, vagyis mu-írás-tábla-nak nevezték. A rómaiak pedig mars-

nak vagy mavors-nak hívták az övéiket, vagy másképpen mu-főírás-nak. A görögök a főgúlákat püramisz-nak nevezték, innen a piramis elnevezés is, azaz ūr-ūs írás-t jelent. Minden emberi település közepén gúla alakú építmény állott, oldalfalán hirdetve Isten Tízparancsolatát. A feltárt egyiptomi nagy gúlafali írásnak első jele után, a következő hieroglifa tudatta, hogy az írást az készítette, aki első térésekor bagoly = files = pilis képében, míg a második térésekor dögkeselyű = kései-élike képé-

Az ūr-ūs építménye a piramis

ben érkezett a Földre. A keselyű a magyaroknál is ismert madár; amit turulnak neveztek, azaz turulnak. A magyar turulmadárról beszélünk, mely „túlrul” érkezett a Földre, vagyis egy más világból. A szavak nem véletlenül egybeesése csupán a hasonlóságot illetően, hiszen a gúlafali írások alapján egyértelműen megállapítható, hogy az űr-ős-ök nyelve a magyar volt. Számítatlan példa utal erre, itt csak néhányat említek meg ezek közül.

A bizonyoságtáblás űs nem más volt, mint Elek-űr-űs. Elsőként a kárpáti magyarokat hozta magával a Földre, majd a másodszeri eljövetelekor; a későbbi időkben pedig az egyiptomi magyarokat. Vallása a hiszrealita vallás volt, illetve a hitrealita, azaz realista hitű visszolvasattal, ahogy a gúlafali írásoknál szokás. Elek űr-űs távozását követően nem sokkal egy bizonyoságtábla nélküli űr-űs is érkezett a Földre, Khufu vagy a kefe hajú űr-űs személyében, aki a portorkói fajt hozta magával. Khufu leszedette az Elek űs piramisán lévő márványtáblákat, és saját törvényeit kezdte hirdetni az ezt követő időszakban. Azt állította magáról, hogy ő a napisten fia. Tudták róla azonban, hogy ő valójában egy bizonyoságtábla nélküli űr-űs, aki egy új vallással, a napisten vallással a maga uralmát akarta biztosítani a Földön. Az ősi magyar nyelvben a nap neve árh = űr-hő volt, aminek a fordított olvasata h-rá lett, azaz rá, így Khufu-t a napfia, azaz fiará vagy fáraóként ismerték. A fáraó megnevezés te-

Az örökké égő magtűz

hát nem rangot, hanem égi hovatartozást jelölt, és csak a későbbiek során lett a rang kifejezője.

Mózes, a második gír-űr-űs a székely magyar fajt hozta a Földre. Mózes sok más mellett rendelkezett azzal a tudással, mellyel kettéválaszthatta a vizet oxigénre és hidrogénre, amiből persze az is egyenesen következik, hogy bármikor képes volt ezt a folyamatot fordítva is megtenni, azaz vizet fakasztani a két anyag egyesítéséből. Látható, hogy a Biblia valós eseményekből áll, csak a különböző korok értelmezésének megfelelően írták le azt az akkori időknek megfelelően. Ezek a űr-űs-ök energiaként

használták a hidrogént, ami korlátlanul a rendelkezésükre állt. Természetesen használtak más energiát is, amit jól fémjелеz az a bibliai történet, mely Sámsonról vált ismertté. „Sámson ereje a hajában” volt, ami a korabeli leírások alapján az atomenergia létrejöttének modelljét képezi, miszerint a maghasadás vagy a „mag héjának” hasításakor létrejövő energia ereje pusztító, illetve semmisítő erővel bír: Tehát Sámson ereje a hajában nem más, mint a „semmisítő ereje a héjában”.

Létezik a Bibliában egy szó, amit nem is értenek más nyelven mind a mai napig, ez pedig a magtesz = magtűz, mely

1981. november 18-án fotózott ufó a Nagy Píramisnál

szintén az atomenergia szakszava magyarul. Az atomenergia használata közben már a régi időkben is léteztek atomkatasztrófák. Elk űr-ős is ilyen katasztrófa áldozata lett, aki a világűrbe való második visszatérésekor atomégést szenvedett, és a Tonikon hegyre zuhant vissza. A szerencsétlenség miatt irányítatlanná váló magfúzió során a hegytető megolvadt, és a görög szigetvilágra tüzeső hullott, mely elpusztította a szigetvilág összes lakosát teljes kultúrájával együtt. A hegytető új neve égető-ki = égetőföld lett, amit ma Agtika = Attika

nével nevezünk, míg a görög tenger neve magyar elnevezésű, mégpedig „égő” tenger vagy Égei-tenger. A Biblia is említést tesz e pusztulásról, „...és bocsátá az Úr Szodomára és Gomorára kénköves tüzes esőt és elsüllyeszté a városokat”. A régészek Kréta szigetén évtizedekkel ezelőtt egy modern kultúra maradványaira leltek, amit minoszi kultúrának neveznek, és idejét úgy ötezer év előttinek mondják. A minoszi kultúra azonban harmincezer évvel ezelőtt Elk űr-ős második térésének kultúrája és világa volt, amit az űr-ős atomrobbanása

pusztított el. A régészek tudják, hogy a minoszi kultúra hirtelen, máról holnapra tűnt el, de azt nem tudják, vagy nem akarják tudni, hogy éppen a pusztító atomhamu volt az, ami miatt ez a kultúra valamilyen szinten megőrződött a maga valóságában.

Az oroszoknál is volt egy hasonló „idegen civilizációs” atomrobbanás, mely a „Tunguz meteorit” néven híresült el. A fák tömeges pusztulása és a hatalmas mély kráter, amit a detonáció hátrahagyott, jól példázza az atomenergia erejét, főleg, ha figyelembe vesszük azt, hogy ez a robbanás jóval a föld felett történt. A talajban erős radioaktivitást mértek a kutatók. Nemrégiben adta hírül a TASSZ orosz hírügynökség, hogy megtalálták a Tunguz meteorit epicentrumában azt a szerkezetet, mely nem földi eredetű. Jelenleg az Orosz Tudományos Akadémia vizsgálja a beszállított roncsokat. Néma csend van a kutatások eredményeiről, ami már megszokott lehet mindannyiunk számára, ha valami különös tárgyra bukkannak a kutatók.

Térjünk vissza azonban egy nagyon izgalmas dologra, a „kötáblák” mibenlétére. Isten, mint már említettük, két bizonyágtáblát adott az űr-ős-öknek, mely mérete körülbelül 30x40 centiméteres lehetett. Az egyik a Tizparancsolat volt a korabeli gúlafali leírások alapján, míg a másik különös tulajdonsággal bírt. Ennek a „kötáblának” „jelke” volt, éppen ezért „jelkes kőnek” hívták. Mit jelenthet mindez? A gúlafali leírások elárulják, hogy valójában mi is lehetett a

„kötőablak”. Ez a „jelkes kő” „adta” például a Nagy-piramis terveit, de más dolgokban is töménytelen információt tartalmazott. Elk ūr-ős-t is a „jelkes kövön” keresztül értesítették, hogy készüljön az új világúrutazására. Mit tudott még a „jelkes kő”? Például hallotta az isteni sugárzást, és azt kezelőjének kérésére a tábla meg is jelenítette látható alakban – állítja az ősi leírások.

A „jelkes kő”-nek lelke van, és „él”, vagyis „beszél”, éppen ezért kepera-nak vagy képiró-nak is nevezték. Úgy tudni, hogy isten „égő” betűkkel üzent a kepera-n keresztül az ūr-ős-öknek. A fantáziánkat bátran engedjük szárnyalni, akkor talán könnyen lehet, hogy rájöhettünk a megoldásra, és kitalálhatjuk, mi is volt ez az eszköz valójában. A ma már jól ismert számítógépek hordozható kivitele a notebook vagy laptop. Úgy gondolom, semmi lehetetlen nincs ebben a teóriában, hiszen ezzel korlátlan mennyiségű adatot vihetek magukkal az ūr-ős-ök bárhová az univerzumba.

A Frigyláda is egy nagy teljesítményű adó-vevő volt, amin keresztül Isten szólt, és hozzá is lehetett szólni, miközben szikrákat és villámokat szórt a láda működés közben. Ma már tudjuk, hogy egy nagy teljesítményű adó közvetlen közelében tartózkodni tilos és életveszélyes a nagy áramerősség miatt. Tehát léteztek ilyen berendezések a múltban, így ha valamilyen probléma merült fel az utazás során, azonnal kapcsolatba léphettek az ūr-ős-ök Istennel, a szuperteljesítményű „net”-en vagy akár egy audiovizuális képtelefonon keresztül. Képileg már megjeleníthető nálunk is laptopon keresztül az élőképes telefonos kapcsolat, mely egyenes adásban közvetít. Persze minden információ azért nem tárolható egyetlen laptopon, így hát egyéb tárolón kell azt megoldani, hogy a más planétán való letelepedéskor egy fejlett élet teljes írott adattárát, technikai szintjét magukkal vihesék az ūrutazók, és megkezdhessék új életük alapjainak letételét. Mindez azért fontos, hogy megfelelő életkörülményeket biztosítsanak az asztronauták számára, hasonló, mint az anyabolygón volt. Ilyen eszköz lehet a CD vagy egy megfelelő mennyiségű adathalmazt tartalmazó hardver, olyan, mint akár az első bizonyágtábla volt, amit ha akartak, csatlakoztathattak a „kepera”-hoz, vagyis a laptopozhoz.

A CD-re is – mint adathordozóra – találhatunk bizonyítékokat éppen a már említett minoszi kultúra földjéről, gondolkodjunk itt például a görög Fesztoszra. Ezen a területen találták a korong alakú, spiráli-

Menkauré fáraó balján Hathor istennő, jobbán Felső-Egyiptom patrónusa

san kifelé nyíló, teremtésmitoszt tartalmazó agyagkorongot a rajta lévő szimbólumábrákkal, melyek akár egy-egy témakör „fájlai” is lehetnének. Furcsa, hogy a már jól bevált téglalap alakú hasábfarmától, illetve írástól indokolatlanul áttértek a kör formájú írásmódra. Lehet, hogy csak utánozni próbálták a kor emberei azt, amit láttak az ūr-ős-öknél. Természetesen ez nem egyedülálló történelmi leletek sorában, mert hasonlókat találtak már Kínában a császári udvarnál, vagy a Magyarországon Kaposvárott talált agyagkorongokon. Arról nem is szólva, hogy az utóbbiakon csészealj formájú tárgy is látható, sőt a Naprendszerünket is ábrázolják rajta, ráadásul a Földet éppen fordított sorrendben, ami annyit jelent, hogy kívülről kezdték a számozást, mivel a világűr felől közelítették meg a Naprendszert, illetve a bolygókat. Jó példa erre a logikai következtetésre még a Piri Reis-térkép is, mely a Földet ábrázolja az északi-sark felülnézeti képével, ugyanis a jégtakaró alatti földrész látható, de rendkívül precíz és méretarányos ábrázolással. A dologban az a legérdekesebb, hogy a térkép az 1530-as évekből való, mivel már ezelőtt is régen egységes jégtakaró borította az északi sark felszínét. Sokáig még mi is úgy tudtuk, hogy

nincs is föld e jégtakaró alatt, akkor meg honnan tudhatták ezt már az 1500-as években elődeink? Egyáltalán: kik készíthették a térképet felülnézetből, arányait és nézetét tekintve világűri magasságból? Mivel láthattak át a jégtakarón abban az időben, hiszen csak napjainkban vagyunk képesek a lézeres lelapogatóra, hála a korszerű technikai berendezéseknek. Lehettek akár az ūr-ős-ök is, akik hátrahagyták e térképet valahol a Földön elrejtve, amit egy élelmes tengerész megtalált egyik felfedezőútja alkalmával.

Visszatérve az agyagkorongok, illetve a CD-k használatának teóriájára, ez nem lehet fantasztikum csupán, mivel mi is juttattunk már disket a világűrbe a Voyager műhold fedélzetén. Akkor miért ne tehetnék ezt az univerzum küldöttéiként utazó ūr-ős-ök is? A CD-n a Földünkről, a Naprendszerre jellemző adatokat rögzítettünk. A CD sok más egyéb mellett tartalmazta a civilizációnk életéről készült fotókat, a kultúránk jellemzőit, így a művészetünket is beleértve, a ránk jellemző zenei stílusok audiofelvételein keresztül, egészen a bolygónkon lévő érzékelhető hangok gyűjteményéig bezárólag.

Az ūr-ős-ök többször visszalátogattak a Földre egy emberöltő alatt, miközben szemmel láthatólag alig vagy semmit sem öregedtek. Mindez hogyan lehetséges? A világűri utazásaikat fénysebességgel tették meg, bár Isten tiltotta nekik a „fény előzését”. Ez azt jelenti, hogy ha fénysebességgel vagy afelett haladnak, akkor elhajlik az idő és visszafelé megy, így akik az ūrhajón vannak, azoknak az idő lassabban telik, mint az otthon maradottnak. Isten, ahogy mondta: „...egy nap nekem annyi, mint nektek ezer év”. A következő példa jól szemlélteti, hogy ha egy ūrhajó ötven éven keresztül fénysebességgel száguld a világűrben, ezalatt a fedélzetén csak ötven évet öregszik a személyzet, ugyanakkor azalatt a Földön 420 ezer év telik el. Így érthetővé válhat számunkra, hogy míg mi idegen gyerekből aggastyánná válunk, addig az „idegenek” csaknem kortalanok maradnak a szemünkben visszatértükkor.

A gúlafali írásokban utalás van a nyolcadik bizonyágtáblás ūr-ős érkezésére is, mely szerint annak érkezését két világháború fogja megelőzni, és a Vénusz visszamegy negyedik helyére. Akkor fog eljönni az ūr-ős, és ezután helyreáll majd az ősi egyenlőség. Feltéve, ha mi, emberek erre hagyunk lehetőséget és időt, és nem teszünk addig valami végleg helyrehozhatatlan dolgot bolygónk jövőjét illetően!